

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 83

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 februarie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.379 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 575 din Codul de procedură civilă.....	2-3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
203/C. — Ordin al ministrului justiției privind modificarea și completarea Ordinului ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 1.322/C/2000 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și procedura de desfășurare a examenelor de atribuire a calității de expert tehnic judiciar și de testare a specialiștilor	3-6
1.430. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă	7-12
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Hotărârea din 24 aprilie 2008 în Cauza Rosengren împotriva României	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.379

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 575 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 575 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Irina Mihaela Pascu în Dosarul nr. 1.054/866/2009 al Judecătoriei Pașcani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența constantă a Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.054/866/2009, **Judecătoria Pașcani a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și ale art. 575 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Irina Mihaela Pascu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, potrivit teoriei și practicii procesuale civile, procesul civil cunoaște mai multe etape, faza executării silite făcând parte integrantă a acestuia. În măsura în care principiile constituționale ale liberului acces la justiție și dreptului la apărare sunt garantate, rezultă că aceste principii trebuie să cărmuiască deopotrivă și faza executării silite. Or, art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, în redactarea sa actuală, lăsând la latitudinea instanței de judecată măsura procesuală a suspendării cauzei până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației, nu asigură în mod efectiv accesul la justiție și dreptul la apărare al părții supuse procedurii executării. Nu se poate accepta ca în cadrul unei proceduri execuționale care are ca obiect o hotărâre judecătorească de înapoiere a copilului în țara reședinței sale obișnuite să devină aplicabile, prin analogie, prevederile art. 575 din Codul de procedură civilă, fără ca prin aceasta să nu se aducă atingere gravă demnității ființei umane, astfel cum aceasta este garantată de prevederile art. 22 alin. (2) din Constituție, și interesului superior al copilului, consacrat de art. 49.

Judecătoria Pașcani apreciază excepția ca fiind neîntemeiată. Art. 403 alin. 1 pct. c) din Codul de procedură civilă acordă instanței de judecată posibilitatea de a examina, de la caz la caz, dacă se impune, suspendarea executării silite,

în funcție de împrejurările cauzei și consecințele produse de executare. Referitor la critica prevederilor art. 575 din Codul de procedură civilă, instanța arată că, deși legea procesuală română nu reglementează distinct executarea silită a obligației civile de a preda un minor, posibilitatea ducerii la îndeplinire a acestei obligații de a face, prin aplicarea unei amenzi civile debitorului, corespunde exigențelor constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 403 alin. 1 și ale art. 575 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 403 alin. 1: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”;*

— Art. 575: *„Dacă partea obligată să predea un bun mobil, determinat prin calitate și cantitate, nu-și îndeplinește obligația în termen de o zi de la primirea somației, predarea lui se va face prin executare silită.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21, art. 22 alin. (2), art. 24, 26 și 49.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 541 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea ca președintele instanței să dispună, pe calea ordonanței președințiale, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare, care se judecă potrivit regulilor de procedură din dreptul comun. Așadar, suspendarea provizorie se dispune ca o măsură vremelnică, în

scopul păstrării unui drept care s-ar păgubi prin întârziere ori al prevenirii unei pagube iminente care nu s-ar putea repara.

Având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecătii, instanța este chemată să cenzureze toate acele cazuri care ar putea constitui pretext pentru tergiversarea judecătii. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului este menită să îi permită acestuia să își exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ.

Pe de altă parte, încheierea prin care este soluționată cererea de suspendare este supusă căii de atac a recursului, prilej care permite părții nemulțumite de soluția adoptată să obțină îndreptarea acesteia.

Soluția adoptată în decizia anterioară, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 575 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Irina Mihaela Pascu în Dosarul nr. 1.054/866/2009 al Judecătoriei Pașcani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 1.322/C/2000 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și procedura de desfășurare a examenelor de atribuire a calității de expert tehnic judiciar și de testare a specialiștilor

În conformitate cu dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, aprobată prin Legea nr. 156/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 1.322/C/2000 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și procedura de desfășurare a examenelor de atribuire a calității de expert tehnic judiciar și de testare a specialiștilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 1 septembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ORDIN
pentru aprobarea Regulamentului
privind atribuirea calității de expert tehnic judiciar
și de specialist”**

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind atribuirea calității de expert tehnic judiciar și de specialist, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. În anexa „Regulamentul privind organizarea și procedura de desfășurare a examenelor de atribuire a calității de expert tehnic judiciar și de testare a specialiștilor”:

a) Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

**„REGULAMENT
privind atribuirea calității de expert tehnic judiciar
și de specialist”**

b) **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 8, 9 și 12 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, aprobată prin Legea nr. 156/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Justiției atribuie calitatea de expert tehnic judiciar și de specialist pe bază de examen sau interviu.

(2) Examenul pentru atribuirea calității de expert tehnic judiciar este organizat de Ministerul Justiției, se desfășoară în limba română și are drept scop verificarea pregătirii de specialitate, a cunoașterii actelor normative referitoare la domeniul de specialitate și a prevederilor din Codul de procedură civilă, Codul de procedură penală, precum și din alte acte normative care reglementează activitatea de expertiză tehnică judiciară și drepturile și obligațiile expertului.

(3) Interviul pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar este organizat de Ministerul Justiției, se desfășoară în limba română și are drept scop verificarea gradului de însușire a dispozițiilor din Codul de procedură civilă, Codul de procedură penală, precum și a prevederilor din alte acte normative care reglementează activitatea de expertiză tehnică judiciară și drepturile și obligațiile expertului.”

c) **Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Se poate prezenta la examen persoana care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a), a¹), b), c), d) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, cu modificările și completările ulterioare:

a) este cetățean român sau cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene (UE) ori aparținând Spațiului Economic European (SEE);

b) cunoaște limba română;

c) are capacitate de exercițiu deplină;

d) a absolvit studii superioare în specialitatea pentru care se prezintă la examenul de expert tehnic judiciar, dovedite cu diplomă;

e) are un stagiu de cel puțin 3 ani în specialitatea în care a obținut diploma;

f) nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație profesională și socială.”

d) **Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — (1) Pentru înscrierea la examen, candidatul va depune la organizatorul examenului următoarele documente:

a) cerere de înscriere, care se va redacta în limba română și în care se vor înscrie date privind solicitantul: nume, prenume, cod numeric personal, cetățenie, adresa de domiciliu în statul membru UE sau SEE și, dacă există, adresa de reședință, telefon, fax, e-mail, pagina de internet. În cerere se va face mențiune despre sesiunea de examen și specializarea la care candidează;

b) copia actului de identitate și, dacă este necesar, a altui act doveditor al cetățeniei unuia dintre statele membre ale UE sau aparținând SEE;

c) copia legalizată a atestatului de cunoaștere a limbii române de către cetățeanul statului membru UE sau SEE, altul decât România. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

d) declarație pe propria răspundere că are capacitatea de exercițiu deplină, în original, redactată în limba română;

e) copie legalizată de pe diploma de absolvire a instituției de învățământ superior. Dacă diploma a fost obținută într-un stat membru al UE ori aparținând SEE, altul decât România, se va depune și dovada recunoașterii diplomei potrivit Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

f) copia documentului prin care se face dovada, conform legislației țării emitente, că îndeplinește condiția privind stagiul de cel puțin 3 ani în specialitatea în care a obținut diploma. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

g) certificatul de cazier judiciar, în original, aflat în termenul de valabilitate. Dacă acesta este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

h) recomandare privind buna reputație profesională și socială, în original, obținută de la locul de muncă, asociații profesionale din domeniu sau, după caz, de la alte organizații și instituții cu care a colaborat. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

i) dovada plății taxei de înscriere la examen.

(2) Înscrierea la examen se face cu cel puțin 30 de zile înainte de data examenului, după publicarea anunțului pe pagina de internet a Ministerului Justiției.

(3) Pentru înscrierea la examenul pentru atribuirea calității de expert tehnic judiciar, candidații plătesc o taxă de înscriere, al cărei quantum este stabilit prin ordin al ministrului justiției. Taxa de înscriere se plătește la casieria Ministerului Justiției sau în contul bancar al ministerului. Sumele astfel constituite se folosesc pentru plata cheltuielilor cu organizarea și desfășurarea examenului și remunerarea membrilor comisiilor constituite în vederea organizării și desfășurării examenului pentru atribuirea calității de expert tehnic judiciar. Plata membrilor comisiei se face la un nivel echivalent orei de muncă plătite de angajator în luna susținerii examenului, în funcție de numărul de ore lucrate în cadrul comisiei.”

e) **La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — (1) Data și locul susținerii examenului, specializarea și termenul de depunere a actelor pentru înscrierea la examen se aduc la cunoștința celor interesați cu cel puțin 40 de zile înainte de data susținerii examenului, prin publicare pe pagina de internet a Ministerului Justiției. De asemenea, se aduc la cunoștință și prin afișare la sediile birourilor locale pentru expertize judiciare, tehnice și contabile din cadrul tribunalelor, la loc vizibil și accesibil publicului.”

f) **La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Comisia de examinare este constituită din 4 membri, respectiv două cadre didactice de specialitate de la instituțiile de învățământ superior de profil și 2 reprezentanți ai Ministerului Justiției.”

g) După capitolul II se introduce un nou capitol, capitolul II¹ „Interviul pentru atribuirea calității de expert tehnic judiciar”, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL II¹
Interviul pentru atribuirea calității
de expert tehnic judiciar

Art. 91. — (1) La cerere, poate dobândi calitatea de expert tehnic judiciar într-o anumită specializare, pe baza unui interviu organizat de Ministerul Justiției și desfășurat în limba română:

a) persoana care a dobândit calitatea de expert extrajudiciar în acea specializare;

b) persoana care a dobândit calitatea cerută pentru desfășurarea activității în acea specializare în condițiile legii speciale ce reglementează organizarea și desfășurarea unei activități sau profesii și modul de acces în aceasta;

c) persoana care are titlul de academician, profesor universitar sau conferențiar universitar, doctor docent ori doctor în specializarea respectivă.

(2) Pentru înscrierea la interviu, candidatul va depune la organizatorul interviului următoarele documente:

a) cerere de înscriere, care se va redacta în limba română și în care se vor înscrie date privind solicitantul: nume, prenume, cod numeric personal, cetățenie, adresa de domiciliu în statul membru UE sau SEE și, dacă există, adresa de reședință, telefon, fax, e-mail, pagina de internet. În cerere se va face mențiune despre sesiunea de interviu și specializarea la care candidează;

b) copia legalizată a documentului cu care se face dovada îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (1) lit. a), b) sau c), după caz. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

c) copia actului de identitate și, dacă este necesar, a altui act doveditor al cetățeniei unuia dintre statele membre ale UE sau aparținând SEE;

d) copia legalizată a atestatalui de cunoaștere a limbii române de către cetățeanul statului membru UE sau SEE, altul decât România. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

e) declarație pe propria răspundere că are capacitatea de exercițiu deplină, în original, redactată în limba română;

f) copie legalizată de pe diploma de absolvire a instituției de învățământ superior. Dacă diploma a fost obținută într-un stat membru al UE ori aparținând SEE, altul decât România, se va depune și dovada recunoașterii diplomei potrivit Legii nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

g) copia documentului prin care se face dovada, conform legislației țării emitente, că îndeplinește condiția privind stagiul de cel puțin 3 ani în specialitatea în care a obținut diploma. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

h) certificatul de cazier judiciar, în original, aflat în termenul de valabilitate. Dacă acesta este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

i) recomandare privind buna reputație profesională și socială, în original, obținută de la locul de muncă, asociații profesionale din domeniu sau, după caz, de la alte organizații și instituții cu care a colaborat. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

j) dovada plății taxei de înscriere la interviu.

(3) Înscrierea la interviu se face cu cel puțin 30 de zile înainte de data interviului, după publicarea anunțului pe pagina de internet a Ministerului Justiției.

(4) Data și locul susținerii interviului, specializarea și termenul de depunere a actelor pentru înscrierea la interviu se aduc la cunoștința celor interesați cu cel puțin 40 de zile înainte de data susținerii interviului, prin publicare pe pagina de internet a Ministerului Justiției. De asemenea, se aduc la cunoștință și prin afișare la sediile birourilor locale pentru expertize judiciare, tehnice și contabile din cadrul tribunalelor, la loc vizibil și accesibil publicului.

(5) Pentru înscrierea la interviul pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar, candidații plătesc o taxă de înscriere, al cărei quantum este stabilit prin ordin al ministrului justiției. Taxa de înscriere se plătește la casieria Ministerului Justiției sau în contul bancar al ministerului. Sumele astfel constituite pot fi utilizate pentru plata cheltuielilor cu organizarea și desfășurarea interviului și remunerarea membrilor comisiilor constituite în vederea organizării și desfășurării interviului pentru atribuirea calității de expert tehnic judiciar. Plata membrilor comisiei se face la un nivel echivalent orei de muncă plătite de angajator în luna susținerii interviului, în funcție de numărul de ore lucrate în cadrul comisiei.

Art. 92. — (1) Pentru organizarea și desfășurarea interviului se vor constitui următoarele comisii:

a) comisia pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de înscriere la interviu, constituită din 3 reprezentanți ai direcției de specialitate din Ministerul Justiției;

b) comisia de interviu, constituită din 3 reprezentanți ai direcției de specialitate din Ministerul Justiției.

(2) Rezultatele evaluării prin interviu pot fi «Admis» sau «Respins» și se consemnează într-un proces-verbal semnat de toți membrii comisiei. Rezultatele obținute sunt definitive, contestația introdusă fiind inadmisibilă.

(3) În cazul în care există un număr mare de candidați, se pot organiza mai multe comisii și se poate face programarea candidaților la susținerea interviului pe o durată de mai multe zile.

(4) Componența comisiilor se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Art. 93. — Rezultatele obținute în urma susținerii interviului se publică pe pagina de internet a Ministerului Justiției. De asemenea, se aduc la cunoștință și prin afișare la sediile birourilor locale pentru expertize judiciare, tehnice și contabile din cadrul tribunalelor, la loc vizibil și accesibil publicului.”

h) După capitolul III se introduce un nou capitol, capitolul III¹ „Dispoziții privind expertii tehnici judiciari care au dobândit această calitate într-un stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European”, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹
Dispoziții privind experții tehnici judiciari
care au dobândit această calitate într-un stat membru
al Uniunii Europene ori aparținând
Spațiului Economic European

Art. 101. — (1) Cetățeanul unui alt stat membru al UE sau aparținând SEE și cetățeanul român care au dobândit calitatea de expert tehnic judiciar într-un alt stat membru al UE sau aparținând SEE, calitate certificată de organismele profesionale recunoscute în acele state, se pot înscrie în Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, întocmit pe specialități și pe județe de Biroul central pentru expertize tehnice judiciare din cadrul Ministerului Justiției, în vederea exercitării profesiei în România, în condițiile legii, fără susținerea examenului sau a interviului pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar.

(2) În baza cererii formulate de solicitantul prevăzut la alin. (1), Ministerul Justiției recunoaște, fără efectuarea vreunei formalități de verificare, documentul de atestare profesională

emis de autoritatea competentă din statul de origine, document cu care se dovedește dobândirea calității de expert tehnic judiciar în statul de origine, și îl înscrie în Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari.

(3) În vederea înscrierii în Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, expertul tehnic judiciar solicitant va depune la Ministerul Justiției următoarele documente:

a) cererea de înscriere, care se va redacta în limba română și în care se vor înscrie date privind expertul: nume, prenume, cod numeric personal, cetățenie, adresa de domiciliu în statul membru UE sau SEE și, dacă există, adresa de reședință în România, specializarea expertului, telefon, fax, e-mail, pagina de internet;

b) copia legalizată a documentului care atestă dobândirea calității de expert tehnic judiciar în statul de origine;

c) traducerea în limba română, legalizată, a documentului care atestă dobândirea calității de expert tehnic judiciar în statul de origine;

d) copia actului de identitate și, dacă este necesar, a altui act doveditor al cetățeniei unuia dintre statele membre ale UE sau aparținând SEE;

e) copia legalizată a atestatului de cunoaștere a limbii române de către cetățeanul statului membru UE sau SEE, altul decât România. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

f) declarația pe propria răspundere că are capacitatea de exercițiu deplină, redactată în limba română;

g) certificatul de cazier judiciar, în original, aflat în termenul de valabilitate. Dacă acesta este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

h) recomandare privind buna reputație profesională și socială, în original, obținută de la locul de muncă, asociații profesionale din domeniu sau, după caz, de la alte organizații și instituții cu care a colaborat. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv.

(4) Documentele prevăzute la alin. (3) lit. d) — h) certifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a), a¹), b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, cu modificările și completările ulterioare, și pot fi emise sau eliberate de autoritățile competente române ori de cele din statul de origine.

(5) Dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru exercitarea cu caracter permanent a profesiei în România și înscrierea în Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, direcția de specialitate va elibera solicitantului o adeverință în care se va preciza că acesta a fost înscris în Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari și îndeplinește condițiile în vederea exercitării cu caracter permanent a profesiei în România.

Art. 10². — (1) Cetățeanul unui alt stat membru al UE sau aparținând SEE și cetățeanul român care au dobândit calitatea de expert tehnic judiciar într-un alt stat membru al UE sau aparținând SEE și exercită profesia cu titlu permanent în unul dintre aceste state pot profesa în România și în mod temporar sau ocazional. În această situație, expertul tehnic judiciar este exceptat de la procedura de înscriere în Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari.

(2) În cazul în care, în vederea exercitării temporare sau ocazionale a profesiei de expert tehnic judiciar, solicitantul

prevăzut la alin. (1) se află la prima aplicație în România ori dacă intervine o modificare substanțială a situației sale, acesta va înainta Ministerului Justiției o declarație privind serviciile pe care le va presta, însoțită de următoarele documente:

a) copia actului de identitate și, dacă este necesar, a altui act doveditor al cetățeniei unuia dintre statele membre ale UE sau aparținând SEE;

b) copia legalizată a atestatului de cunoaștere a limbii române de către cetățeanul statului membru UE sau SEE, altul decât România. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

c) copia legalizată a documentului care atestă dobândirea calității de expert tehnic judiciar în statul de origine;

d) traducerea în limba română, legalizată, a documentului care atestă dobândirea calității de expert tehnic judiciar în statul de origine;

e) copia documentului prin care se atestă că solicitantul este legal stabilit într-un stat membru al UE sau aparținând SEE în scopul desfășurării de astfel de activități. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

f) copia documentului prin care se atestă că solicitantului nu îi este interzis să practice profesia, chiar și cu caracter temporar, la momentul eliberării atestatului. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv;

g) copia documentului cu care se face dovada că a desfășurat o activitate specifică profesiei de expert tehnic judiciar timp de cel puțin 2 ani în decursul ultimilor 10 ani, pentru cazul în care profesia nu este reglementată în statul în care este stabilit. Dacă documentul este emis în altă limbă decât cea română, se va depune și traducerea în limba română, legalizată, a documentului respectiv.

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) poate fi înaintată prin orice mijloace și se reînnoiește anual, dacă solicitantul intenționează să exercite, în mod temporar sau ocazional, profesia de expert tehnic judiciar în România.

(4) Dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru exercitarea ocazională sau temporară a profesiei, direcția de specialitate va elibera solicitantului o adeverință în care se va preciza că acesta a depus declarația prevăzută de lege și îndeplinește condițiile în vederea exercitării temporare sau ocazionale a profesiei de expert tehnic judiciar.”

i) La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Calitatea de expert tehnic judiciar se atribuie persoanelor care au promovat examenul sau interviul și fac dovada că sunt apte din punct de vedere medical pentru îndeplinirea activității de expertiză cu certificat medical de sănătate, eliberat pe baza constatărilor făcute de comisia medicală constituită potrivit Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Aceștia vor figura în evidență corespunzătoare specializării în care au obținut calitatea de expert tehnic judiciar și locului de domiciliu.”

j) La articolul 12, alineatul (2) se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcția servicii conexe va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul justiției,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

Având în vedere prevederile art. 81 și ale art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile referitoare la obligațiile declarative prevăzute de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Anexa nr. 1 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, cod 14.13.01.99/bs, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1.**

2. **Anexa nr. 8 „Instrucțiuni de completare a formularului 100 «Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat», cod 14.13.01.99/bs”, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2.**

3. **Anexa nr. 15 „Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3.**

4. **Anexa nr. 17 „Nomenclatorul privind accizele” se modifică după cum urmează:**

a) la poziția 12, textul prevăzut la rubrica „Denumire creanță fiscală” se înlocuiește cu textul: „Accize pentru benzină fără plumb și bioetanol”;

b) la poziția 13, textul prevăzut la rubrica „Denumire creanță fiscală” se înlocuiește cu textul: „Accize pentru motorină și biodiesel”.

Art. II. — (1) Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu declararea obligațiilor de plată aferente anului fiscal 2010.

Art. III. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și, după caz, direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

DECLARAȚIE PRIVIND OBLIGAȚIILE DE PLATĂ LA BUGETUL DE STAT

100

Perioada de raportare

Luna Anul

A. Date de identificare a plătitorului

Cod de identificare fiscală:

Denumire

Județ Localitate Strada Număr Bloc Scara

Ap. Cod poștal Sector Telefon Fax E-mail

B. Date privind creanța fiscală

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Suma	-lei-
	Cod bugetar :	1. Datorată	
		2. De plată	
		3. De recuperat	

Total obligații de plată	
---------------------------------	--

Prezenta declarație reprezintă titlu de creanță și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia, în condițiile legii.
Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele din această declarație sunt corecte și complete.

Semnătura și ștampila

Nume, Prenume:

Funcția/Calitatea:

Loc rezervat organului fiscal

Nr. înregistrare:

Data:

INSTRUCȚIUNI

de completare a formularului 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, cod 14.13.01.99/bs

I. Depunerea declarației

Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat se completează și se depune de către contribuabilii cărora le revin, potrivit legislației în vigoare, obligațiile declarative și de plată pentru impozitele și taxele cuprinse în Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat prevăzut în anexa nr. 15.

1. Termenul de depunere a declarației:

— până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei de raportare, potrivit pct. 1.1 — 1.3;

— la alte termene, astfel cum este prevăzut pentru obligațiile de plată menționate la pct. 1.4.

1.1. Lunar, pentru obligațiile de plată reprezentând:

a) impozit reținut la sursă, conform legislației specifice privind impozitul pe venitul persoanelor fizice: impozit pe veniturile din salarii [cu excepțiile prevăzute la pct. 1.2 lit. d) și pct. 1.3], impozit pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, impozit pe veniturile din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, cu excepțiile prevăzute la pct. 1.2 lit. d) și pct. 1.3, impozit pe veniturile din vânzarea bunurilor în regim de consignatie, impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial, impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, impozit pe veniturile din dobânzi, impozit pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, impozit pe câștigul din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, impozit pe veniturile din pensii, impozit pe veniturile din premii și din jocuri de noroc, impozit pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, impozit pe veniturile din activități agricole, impozit pe alte venituri ale persoanelor fizice;

b) impozit la țiteiul din producția internă;

c) impozit pe dividende distribuite persoanelor juridice;

d) impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, persoane fizice/juridice, conform titlului V din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sau conform convențiilor de evitare a dublei impunerii, încheiate de România cu alte state;

e) vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate, conform Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

1.2. Trimestrial, pentru obligațiile de plată reprezentând:

a) plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, datorate de plătitorii de impozit pe profit prevăzuți la art. 13 lit. a), b) și f) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) impozit pe profit din asocieri, datorat de persoane fizice;

c) impozit pe profit datorat de persoane juridice străine, altele decât cele prevăzute la lit. a): impozit pe profit din asocieri fără personalitate juridică, impozit pe profit datorat de persoane juridice străine care vând/cesionează proprietăți imobiliare situate în România sau titluri de participare deținute la o persoană juridică română, conform art. 13 lit. c) și d) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) impozit pe veniturile din salarii, precum și impozit reținut la sursă potrivit art. 52 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în cazul asocierilor fără personalitate juridică constituite între persoane fizice și persoanelor fizice care au calitatea de angajator;

e) redevențe miniere și petroliere;

f) facilitățile fiscale prevăzute la art. 38 alin. (1) și (8) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

1.3. Semestrial, pentru obligațiile de plată reprezentând impozit pe veniturile din salarii și impozit reținut la sursă, potrivit art. 52 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, datorate de către asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, cu excepția instituțiilor publice.

1.4. Alte termene:

a) până la data de 25 decembrie inclusiv a anului în curs pentru anul următor, pentru obligațiile de plată reprezentând taxa pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale, prevăzută la poziția 26 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15;

b) până la data de 25 a lunii în care este prevăzută obligația de plată, conform legii, pentru taxa pe jocuri de noroc prevăzută la pozițiile 24 și 25 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15;

c) până la data de 25 a lunii următoare celei în care este prevăzut termenul legal de depunere a bilanțului contabil, dacă prin legi speciale nu se prevede altfel, pentru obligația de plată reprezentând vărsăminte din profitul net al regiilor autonome, societăților și companiilor naționale, conform Ordonanței Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută la poziția 29 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15;

d) până la termenul de plată prevăzut de lege, pentru următoarele obligații de plată: impozitul pe veniturile din dobânzi, în cazul împrumuturilor acordate pe baza contractelor civile; impozitul pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, în cazul societăților închise, și din transferul părților sociale; impozitul pe veniturile din lichidarea unei persoane juridice.

2. **Organul fiscal competent**

Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat se depune la organul fiscal în a cărui evidență fiscală contribuabilul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe. În cazul sediului secundar înregistrat ca plătitor de impozit pe veniturile din salarii, declarația privind impozitul pe veniturile din salarii, corespunzător activității sediului secundar, se depune la organul fiscal în a cărui evidență fiscală este înregistrat sediul secundar.

3. **Modul de depunere**

Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat se completează cu ajutorul programului de asistență.

Formularul se depune în format hârtie, semnat și ștampilat conform legii, cu codificarea informației prin cod de bare.

Contribuabilii care dețin certificat digital pot depune formularul prin mijloace electronice de transmitere la distanță, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

II. Completarea declarației

1. Perioada de raportare

În rubrica „Luna” se înscrie cu cifre arabe numărul lunii la care se referă obligația sau numărul ultimei luni a perioadei de raportare, după caz (de exemplu: 01 pentru luna ianuarie sau 03 pentru trimestrul I).

Anul pentru care se completează declarația se înscrie cu cifre arabe cu 4 caractere (de exemplu: 2010).

2. Secțiunea A „Date de identificare a plătitorului”

În caseta „Cod de identificare fiscală” se completează codul de identificare fiscală atribuit contribuabilului, conform legii, înscriindu-se cifrele cu aliniere la dreapta.

În cazul asocierilor fără personalitate juridică pentru care, potrivit legii, există obligația înregistrării fiscale, se completează codul de înregistrare fiscală atribuit asocierii, conform legii.

În cazul asocierilor fără personalitate juridică pentru care, potrivit legii, nu există obligația înregistrării fiscale, se completează codul de identificare fiscală al persoanei desemnate, care îndeplinește, potrivit legii, obligațiile declarative ale asociațiilor.

În situația în care declarația se completează de către împuternicit/reprezentantul fiscal, desemnat potrivit legii, se înscriu codul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal competent persoanei ale cărei obligații sunt îndeplinite, precum și datele de identificare ale acesteia, iar la rubrica „Funcția/Calitatea” din formular se înscrie „Împuternicit”.

În cazul în care contribuabilul este înregistrat în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în prima căsuță se înscrie prefixul RO.

În rubrica „Denumire” se înscriu, după caz, denumirea sau numele și prenumele plătitorului de impozite și taxe.

Rubricile privind adresa se completează, după caz, cu datele privind adresa domiciliului fiscal al plătitorului sau adresa sediului secundar care are calitatea de plătitor de impozit.

3. Secțiunea B „Date privind creanța fiscală”

Pentru fiecare impozit și taxă prevăzute în Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15, pentru care există obligații declarative în perioada de raportare, se completează în același formular câte un tabel generat cu ajutorul programului de asistență, înscriindu-se sumele reprezentând obligațiile constituite în perioada de raportare la care se referă declarația, în conformitate cu instrucțiunile de mai jos.

În situația în care în perioada de raportare nu au rezultat sume datorate/de plată/de recuperat pentru impozitele și taxele cuprinse în vectorul fiscal, la rubrica „Suma datorată/de plată” se înscrie cifra 0 (zero).

Necompletarea tabelului din secțiunea B pentru impozitul sau taxa pentru care există obligație declarativă potrivit legii echivalează cu nedeclararea obligației respective.

Corectarea obligațiilor declarate eronat în formular se face prin depunerea formularului 710 „Declarație rectificativă”, cod 14.13.01.00/r, conform procedurii în vigoare.

În coloana „Denumire creanță fiscală” se înscrie denumirea obligației de plată, conform Nomenclatorului obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15, datorată în perioada de raportare.

În coloana „Suma”:

— la rândul 1 „Suma datorată” se înscrie suma reprezentând impozitul/taxa datorat/datorată în perioada de raportare, conform legii;

— la rândul 2 „Suma de plată” se înscrie suma de la rândul 1;

— la rândul 3 „Suma de recuperat” se completează numai în cazul asocierilor fără personalitate juridică prevăzute la art. 28 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru asociații persoane juridice străine și persoane fizice.

— la rândul „Total obligații de plată” se înscrie suma reprezentând obligații de plată la bugetul de stat pentru perioada de raportare, respectiv totalul sumelor declarate, înscrise la rândul 2 „Suma de plată”, pentru fiecare impozit/taxă.

Suma înscrisă la rândul „Total obligații de plată” se plătește în contul unic corespunzător.

3.1. Pentru plățile anticipate, în contul impozitului pe profitul anual, prevăzute la poziția 1 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15, datorate de contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, formularul se completează trimestrial, după cum urmează:

La rândul 1 „Suma datorată” se înscrie suma reprezentând o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele de inflație (luna decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, calculată în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (6) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit anual datorat, conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

Pentru anul 2010, în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea plăților anticipate se va lua în calcul impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, înregistrat în contul 691 „Cheltuieli cu impozitul pe profit”, cumulat, după caz, cu sumele înregistrate în contul 698 „Cheltuieli cu impozitul pe venit și cu alte impozite care nu apar în elementele de mai sus”, în cazul contribuabililor care au devenit plătitori de impozit pe profit în cursul anului 2009 potrivit art. 107¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contribuabilii care în anul precedent au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor efectuează plățile anticipate trimestriale, datorate în contul impozitului pe profit, în sumă de o pătrime din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în anul fiscal precedent, actualizat cu indicele de inflație (luna decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate. În acest caz, pentru stabilirea plăților anticipate se va lua în calcul impozitul pe veniturile microîntreprinderilor înregistrat în contul 698 „Cheltuieli cu impozitul pe venit și cu alte impozite care nu apar în elementele de mai sus”.

Contribuabilii nou-înființați au obligația de a declara trimestrial plăți anticipate în contul impozitului pe profit, la nivelul impozitului minim anual aferent primei tranșe de venituri totale, prevăzută la art. 18 alin. (3) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, recalculat în mod corespunzător pentru perioada impozabilă respectivă.

La rândul 2 „Suma de plată” se înscrie suma de la rândul 1. Formularul nu se completează pentru impozitul pe profit de către următorii contribuabili:

— organizațiile nonprofit;

— contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură.

3.2. Declararea impozitului pe profit pentru veniturile obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română:

a) în situația în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, obligația declarării impozitului pe profit

revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la art. 30 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, respectiv reprezentantului fiscal/împuțernicului desemnat pentru îndeplinirea acestei obligații;

b) în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, obligația declarării impozitului pe profit pentru persoana juridică străină care realizează veniturile menționate la art. 30 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, revine plătitorului de venit.

3.3. În cazul în care autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, au optat pentru achiziționarea de produse sau servicii realizate prin propria activitate a persoanelor cu handicap angajate în unitățile protejate autorizate, pe bază de parteneriat, pentru obligația prevăzută la poziția 23 „Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate” din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15, formularul se completează după cum urmează:

— în situația în care valoarea achizițiilor este în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat în condițiile prevăzute la art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările ulterioare, în luna de raportare, pentru poziția 23 „Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate” nu există obligația declarării;

— în situația în care valoarea achizițiilor este mai mică decât echivalentul sumei datorate la bugetul de stat în condițiile prevăzute la art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările ulterioare, în luna de raportare, la poziția 23 „Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate” se declară diferența dintre echivalentul sumei datorate bugetului de stat și valoarea produselor și serviciilor achiziționate;

— în situația în care valoarea achizițiilor este mai mare decât echivalentul sumei datorate la bugetul de stat în condițiile prevăzute la art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările ulterioare, pentru poziția 23 „Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu

handicap neîncadrate” nu există obligația declarării în luna de raportare, iar diferența de sume se reportează în lunile următoare prin diminuarea obligației de plată.

3.4. Declararea impozitului pe profit în cazul asocierilor fără personalitate juridică:

a) în cazul asociațiilor persoane fizice, impozitul pe profit datorat la nivelul tuturor asociațiilor persoane fizice se declară la poziția nr. 2 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15;

b) în cazul asociațiilor persoane juridice străine, impozitul pe profit datorat la nivelul tuturor asociațiilor persoane juridice străine se declară la poziția nr. 3 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15.

La declararea impozitului pe profit, în cazul asocierilor fără personalitate juridică, pentru asociații persoane juridice străine și persoane fizice, rândul 3 „Suma de recuperat” se completează, dacă este cazul, după cum urmează: se înscrie suma reprezentând impozit pe profit de recuperat pentru perioada de raportare, în situația în care în perioada de raportare s-a înregistrat pe cumul pierdere fiscală sau scăderea profitului impozabil.

3.5. Taxele pe jocuri de noroc prevăzute la pozițiile 24 și 25 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15, se completează de către operatorii economici care dețin licențe pentru exploatarea jocurilor de noroc conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/1998* privind regimul de autorizare a activităților din domeniul jocurilor de noroc și care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 27 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc.

3.6. Contribuabilii care beneficiază de facilități fiscale, în conformitate cu dispozițiile art. 38 alin. (1) și (8) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, declară impozitul pe profit scutit la pozițiile 30 sau 31, după caz, din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 15.

Sumele se înscriu la rândul 1 „Suma datorată” din formular, fără completarea rândului 2 „Suma de plată”.

* Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/1998 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009.

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 15 la Ordinul nr. 101/2008)

NOMENCLATORUL obligațiilor de plată la bugetul de stat

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Temei legal
1.	Plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual	art. 13 lit. a), b) și f) și art. 34 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare
2.	Impozit pe profit din asociere datorat de persoane fizice	art. 13 lit. c) și e) și art. 34 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
3.	Impozit pe profit datorat de persoane juridice străine, altele decât cele menționate la pct. 1	art. 13 lit. c) și d) și art. 34 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
4.	Impozit pe dividende distribuite persoanelor juridice	art. 36 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
5.	Impozit la țigetele din producția internă	art. 215 și 217 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Temei legal
6.	Impozit pe veniturile din salarii	art. 57, 58 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
7.	Impozit pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală	art. 52 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
8.	Impozit pe veniturile din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară	art. 52 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
9.	Impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil	art. 52 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
10.	Impozit pe veniturile obținute din vânzarea bunurilor în regim de consignatie și din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial	art. 52 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
11.	Impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice	art. 67 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
12.	Impozit pe veniturile din dobânzi	art. 67 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
13.	Impozit pe câștigul din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare	art. 67 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
14.	Impozit pe câștigul din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare	art. 67 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
15.	Impozit pe veniturile din lichidarea unei persoane juridice	art. 67 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
16.	Impozit pe veniturile din pensii	art. 70 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
17.	Impozit pe veniturile din premii și din jocuri de noroc	art. 77 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
18.	Impozit pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal	art. 77 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
19.	Impozitul pe veniturile din activități agricole	art. 74 alin. (4) și art. 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
20.	Impozit pe alte venituri ale persoanelor fizice	art. 79 și 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
21.	Impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți — persoanele fizice	art. 115 și 116 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state
22.	Impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți — persoanele juridice	art. 115 și 116 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state
23.	Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate	Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările ulterioare
24.	Taxa pe jocuri de noroc datorată lunar, pe perioada de valabilitate a licenței de exploatare a jocurilor de noroc	art. 27 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc
25.	Taxa pe jocuri de noroc regularizată periodic, în funcție de realizări, datorată pentru perioada de raportare	
26.	Taxa pe activitatea de prospecțiune, explorare, exploatare a resurselor minerale	Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare
27.	Redevențe miniere	Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare
28.	Redevențe petroliere	Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare
29.	Vărsăminte din profitul net al regiilor autonome, societăților și companiilor naționale	Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare
30.	Impozit pe profit scutit, conform art. 38 alin. (1) din Codul fiscal	art. 38 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare
31.	Impozit pe profit scutit, conform art. 38 alin. (8) din Codul fiscal	art. 38 alin. (8) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA

din 24 aprilie 2008

în Cauza Rosengren împotriva României

(Cererea nr. 70.786/01)

În Cauza Rosengren împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Elisabet Fura-Sandström, Corneliu Bîrsan, Alvin Gyulumyan, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Ann Power, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 27 martie 2008,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 70.786/01) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean cu dublă cetățenie, română și suedeză, domnul Julian Rosengren (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 17 august 2000, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamantul, căruia i s-a acordat asistență judiciară, a fost reprezentat de domnul J. Dufvenmark, avocat din Visby, Suedia. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul său, domnul R.-H. Radu, de la Ministerul Afacerilor Externe. Guvernul suedez, căruia i-a fost transmisă o copie a cererii, conform art. 44 § 1 (a) din Regulamentul Curții, nu și-a exercitat dreptul de a interveni în procedură.

3. La data de 4 mai 2006, Curtea a declarat cererea admisibilă în ceea ce privește durata procedurii penale începute împotriva reclamantului și pretinsa încălcare a dreptului său la libertatea de circulație prin interdicția de a nu părăsi orașul București. Restul cererii a fost declarat inadmisibil.

4. La data de 6 iulie 2006, reclamantul a solicitat o audiere în cauză. Cu toate acestea, pe baza probelor aflate în posesia sa, Curtea consideră că în cauză nu este necesară o audiere. Prin urmare, respinge cererea reclamantului.

ÎN FAPT

5. Reclamantul s-a născut în anul 1954 și locuiește în Visby, Suedia. La data evenimentelor locuia în România.

6. La datele de 4 februarie, 20 și 29 martie 1993, poliția română i-a luat o declarație reclamantului cu privire la plângerea penală formulată împotriva sa de către partenerii săi de afaceri, referitoare la o presupusă fraudă.

7. La data de 13 aprilie 1993 a fost începută urmărirea penală împotriva reclamantului și a fost reținut de poliție sub acuzația de fraudă în tranzacțiile sale comerciale.

În ziua următoare, procurorul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a dispus arestarea preventivă a reclamantului.

8. La data de 1 noiembrie 1993, procurorul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a dispus trimiterea în judecată a reclamantului în fața Tribunalului București.

1. *Procedurile penale îndreptate împotriva reclamantului*

9. La data de 6 decembrie 1993, Tribunalul București a ținut primul termen de judecată în cauză. Avocatul reclamantului a

solicitat o amânare în vederea pregătirii apărării. Au fost acordate mai multe termene în vederea administrării de probe în cauză. În mai multe rânduri, Tribunalul București a amânat judecarea cauzei din cauza viciilor procedurii de citare.

La data de 15 noiembrie 1994 a fost audiat un martor în prezența reclamantului și a avocatului său.

10. Prin Sentința din data de 29 noiembrie 1994, Tribunalul București l-a condamnat pe reclamant la 4 ani de închisoare pentru înșelăciune și a dispus acordarea de daune civile părților vătămate. De asemenea, instanța a dispus expulzarea reclamantului, după executarea pedepsei, având în vedere naționalitatea sa suedeză.

11. La data de 11 mai 1995, Curtea de Apel București a admis apelul introdus de reclamant și a trimis cauza la Tribunalul București pentru rejudecare. Instanța superioară a constatat că instanța de fond nu clarificase toate faptele relevante și că nu examinase toate acuzațiile aduse împotriva reclamantului, astfel cum au fost formulate de procuror la data de 1 noiembrie 1993.

12. În perioada 27 iunie 1995 — 21 ianuarie 2000 au avut loc aproximativ 40 de termene de judecată în fața Tribunalului București, cauza fiind în mod repetat amânată din cauza viciilor în procedura de citare, din cauza lipsei părților sau a lipsei dosarului de urmărire penală. La data de 30 aprilie 1997, cauza a fost amânată pentru a-i permite reclamantului să își angajeze un nou avocat.

Reclamantul a formulat cereri de recuzare împotriva judecătorilor Tribunalului București la datele de 20 noiembrie 1996, 18 iunie și 13 august 1997, toate acestea fiind respinse.

13. La data de 21 ianuarie 2000, Tribunalul București, după reexaminarea probelor administrate în cauză, l-a condamnat din nou pe reclamant la 4 ani de închisoare, cu obligația de a plăti daune civile.

14. La data de 16 octombrie 2000, ca urmare a apelului reclamantului, Curtea de Apel București a dispus încetarea procesului penal ca urmare a prescripției răspunderii penale, deoarece plângerile penale împotriva reclamantului se presciseseră. După reexaminarea probelor și pe baza constatărilor sale, Curtea de Apel București a recalculat cuantumul daunelor civile pe care urma să le acorde victimelor.

15. În data de 12 martie 2002, Curtea Supremă de Justiție, după reexaminarea probelor, a pronunțat decizia definitivă în cauză și a respins recursul reclamantului împotriva Deciziei din data de 16 octombrie 2000.

16. La data de 25 octombrie 2002, procurorul general a formulat recurs în anulare împotriva Deciziei definitive din data de 12 martie 2002 cu privire la anularea ordinului de expulzare.

Prin Decizia rămasă definitivă din data de 7 aprilie 2003, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul în anulare, a casat partea din Decizia definitivă din data de 12 martie 2002 referitoare la ordinul de expulzare și a anulat ordinul cu motivarea că reclamantul nu și-a pierdut niciodată cetățenia română, ceea ce ar face ca expulzarea sa să fie neconstituțională.

2. Interdicția de a nu părăsi orașul București

17. La data de 19 decembrie 1995, Tribunalul București, la cererea reclamantului, a revocat arestarea preventivă, însă i-a impus obligația de a nu părăsi orașul, măsură preventivă prevăzută de Codul de procedură penală al României (CPP).

18. La data de 27 februarie 1996, reclamantul a depus la Tribunalul București o cerere de revocare a acestei interdicții. El a argumentat că, dacă i s-ar permite să călătorească în străinătate în scopuri de afaceri, fondurile necesare pentru plata daunelor ar putea fi procurate mai repede. Prin decizia pronunțată în aceeași zi, Tribunalul București a respins cererea. Acesta a reținut că pentru derularea afacerilor sale nu era necesar ca reclamantul să călătorească în străinătate sau într-un alt oraș, deoarece ar putea numi un reprezentant.

19. La data de 29 martie 1996, Curtea de Apel București a respins un recurs introdus de reclamant împotriva acestei decizii. Aceasta a reținut că, în conformitate cu CPP, reclamantul nu poate contesta interdicția decât odată cu apelul pe fond declarat împotriva hotărârii primei instanțe.

20. La datele de 5 și 26 iunie, 11 septembrie și 16 octombrie 1996, Tribunalul București a respins cererile ulterioare primite de la reclamant în vederea ridicării măsurii, însă fără a specifica motivele. La data de 18 decembrie 1996, Tribunalul București a respins o cerere similară pe motivul că circumstanțele care au dus la luarea măsurii nu s-au schimbat.

21. La data de 22 octombrie 2001, reclamantul a părăsit România din proprie inițiativă și s-a stabilit în Suedia.

ÎN DREPT

I. Asupra pretinsei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție

22. Reclamantul se plânge de faptul că durata procedurii penale pornite împotriva sa a fost incompatibilă cu cerința „termenului rezonabil” stipulată la art. 6 § 1 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea... într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță... care va hotărî... asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

23. Guvernul a considerat că această cauză a fost complexă și că reclamantul a contribuit semnificativ la tergiversarea sa, în special prin neprezentarea sa la câteva termene de judecată. O mare parte din întâzieri au fost produse prin faptul că martorii nu s-au prezentat în fața instanțelor. Pe de altă parte, nu au existat perioade lungi de inactivitate care să poată fi imputate autorităților.

24. Perioada care trebuie luată în considerare a început abia la data de 20 iunie 1994, când a intrat în vigoare recunoașterea de către România a dreptului la petiție individuală în fața Curții. Cu toate acestea, în evaluarea caracterului rezonabil al perioadei de timp care s-a scurs după această dată, trebuie luată în considerare starea procedurii la data respectivă. Prin

urmare, la acea dată, după 16 luni de la data primei notificări a cercetării penale pornite împotriva reclamantului, cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond.

Perioada în discuție s-a încheiat la data de 12 martie 2002. Procedura recursului în interesul legii formulat ulterior de către procurorul general și care avea drept scop casarea de către Curtea Supremă de Justiție a Deciziei rămase definitivă din data de 12 martie 2002 nu ar trebui să fie luată în considerare la stabilirea perioadei relevante pentru durata totală a procedurii, deoarece nu se referă la „acuzațiile penale” formulate împotriva reclamantului, în măsura în care calea de atac s-a referit numai la măsura expulzării, și nu la fondul acuzațiilor aduse împotriva reclamantului (vezi, *mutatis mutandis*, *Raimondo împotriva Italiei*, Hotărârea din 22 februarie 1994, seria A nr. 281A, p. 20, § 43).

Astfel, procedura a durat 9 ani pentru 3 grade de jurisdicție, dintre care 8 ani intră în competența *ratione temporis* a Curții. În toată această perioadă cauza a fost analizată de 5 instanțe.

25. Curtea reiterează faptul că, pentru stabilirea caracterului rezonabil al duratei procedurii, evaluarea trebuie să se facă în lumina circumstanțelor cauzei și cu luarea în considerare a următoarelor criterii: complexitatea cauzei, conduita reclamantului și conduita autorităților competente (vezi, printre multe altele, *Pélissier și Sassi împotriva Franței* [MC], nr. 25.444/94, § 67, CEDO 1999-II).

26. Curtea a constatat în mai multe rânduri încălcări ale art. 6 § 1 din Convenție în cauze care ridicau probleme similare cu cea din cauza de față (vezi *Pélissier și Sassi*, menționată mai sus).

Mai mult decât atât, Curtea a constatat deja că, deși nu este de competența sa să analizeze calitatea juridică a jurisprudenței instanțelor interne, deoarece retrimiterarea cauzelor spre judecare este dispusă de obicei în urma unor erori comise de instanțele inferioare, repetarea acestor dispoziții în cadrul aceluiași set de proceduri denotă o deficiență majoră a sistemului judiciar. Ba mai mult, această deficiență le este imputabilă autorităților, și nu reclamantilor (vezi *Wierciszewska împotriva Poloniei*, nr. 41.431/98, § 46, 25 noiembrie 2003, și *Matica împotriva României*, nr. 19.567/02, § 24, 2 noiembrie 2006).

27. După analizarea tuturor elementelor aflate în posesia sa, Curtea consideră că Guvernul nu a prezentat niciun fapt sau argument care să o poată convinge să ajungă la o altă concluzie în cauza de față. Ținând cont de jurisprudența sa în materie, Curtea consideră că în cauza de față durata procedurilor a fost excesivă și nu a respectat cerința „termenului rezonabil”.

Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 6 § 1.

II. Asupra pretinsei încălcări a art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție

28. Reclamantul s-a plâns de faptul că interdicția de a părăsi orașul București ce i-a fost impusă de Tribunalul București la data de 19 decembrie 1995 i-a încălcat dreptul la libertatea de circulație garantat de art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție, care prevede următoarele:

„1. Oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa.

2. Oricine persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa.

3. Exercițarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie

măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

4. Drepturile recunoscute în paragraful 1 pot, de asemenea, în anumite zone determinate, să facă obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.”

A. Argumentele părților

29. Guvernul a observat că măsura preventivă în discuție a fost impusă reclamantului la cererea acestuia, după eliberarea sa din arestul preventiv, și că măsura s-a încheiat cu Sentința pronunțată de Tribunalul București la data de 21 ianuarie 2000, în temeiul art. 357 din CPP.

30. Deși nu a contestat faptul că măsura a reprezentat o ingerință în dreptul reclamantului la libertatea de circulație, Guvernul a declarat că măsura era prevăzută de lege, urmărea scopul legitim de a asigura buna administrare a justiției și era proporțională cu scopul urmărit, în măsura în care a servit exclusiv ca măsură preventivă temporară pentru a asigura prezentarea reclamantului în fața unei autorități judiciare competente în perioada de judecare a cauzei de către instanța de fond.

Mai mult, faptul că reclamantul a fost absent de la mai multe termene de judecată după eliberarea sa din arest preventiv a întărit concluzia că interdicția de a părăsi orașul București a fost justificată în circumstanțele cauzei.

31. În opinia reclamantului, interdicția de a părăsi orașul București l-a pus într-o situație și mai dificilă decât cea în care s-a aflat în timpul arestului pe parcursul procedurilor judiciare.

B. Aprecierea Curții

32. Curtea observă încă de la început că părțile nu contestă faptul că interdicția de a părăsi orașul București impusă reclamantului a constituit o ingerință în libertatea sa de circulație.

33. Această ingerință încalcă art. 2 din Protocolul nr. 4, cu excepția cazului în care este „în conformitate cu legea”, urmărește unul dintre scopurile legitime prevăzute la art. 2 §§ 3 și 4 din Protocolul nr. 4 și este, în plus, necesară într-o societate democratică pentru a atinge scopul sau scopurile în discuție (vezi *Fedorov și Fedorova împotriva Rusiei*, nr. 31.008/02, § 36, 13 octombrie 2005, și *Ivanov împotriva Ucrainei*, nr. 15.007/02, § 86, 7 decembrie 2006). Curtea reiterează că nu este o chestiune discutabilă în sine faptul că statul poate aplica diferite măsuri preventive ce limitează libertatea unui acuzat pentru a asigura realizarea eficientă a unei cercetări penale, în măsura în care o astfel de măsură — și în special durata sa — este proporțională cu scopurile urmărite [vezi, *mutatis mutandis*, *Nagy împotriva Ungariei* (dec.), nr. 6.437/02, 6 iulie 2004, *Fedorov și Fedorova*, menționată mai sus, § 41, și *Petre împotriva României*, nr. 71.649/01, § 47, 27 iunie 2006].

34. În speță, ingerința a fost în conformitate cu legea [art. 136 din CPP; pentru un rezumat al legislației în materie, vezi *Rosengren împotriva României* (dec.), nr. 70.786/01, 4 mai 2006] și a urmărit scopurile legitime stipulate la art. 2 § 3 din Protocolul nr. 4, în mod special prevenirea infracțiunilor și protecția drepturilor și libertăților altora.

35. Urmează să se stabilească dacă ingerința a fost proporțională cu scopurile urmărite.

36. Curtea a statuat cu privire la compatibilitatea art. 2 din Protocolul nr. 4 cu obligațiile ce limitează libertatea de circulație a reclamantului într-o serie de cauze având ca obiect proceduri

penale. În mod special, în Cauza *Antonov și alții* (vezi *Antonov și alții împotriva Ucrainei*, nr. 14.183/02, §§ 59—67, 22 noiembrie 2005), în care durata unei astfel de limitări în timpul cercetării penale a fost de 4 ani și 10 luni, Curtea nu a constatat nicio încălcare a art. 2 din Protocolul nr. 4. În cauza *Fedorov și Fedorova*, menționată mai sus (§§ 32—47), în care obligația contestată le-a fost impusă reclamanților timp de 4 ani și 3 luni, Curtea a constatat că, în circumstanțele cauzei, limitarea libertății de circulație a reclamanților nu era disproporționată.

Totuși, în Cauza *Ivanov* (de asemenea menționată mai sus, § 96), Curtea a considerat că o interdicție de aproape 11 ani, dintre care circa 9 ani au intrat în competența *ratione temporis* a Curții, a constituit o încălcare a libertății de circulație prin simpla ei durată.

37. În opinia Curții, cererea de față este mai apropiată de Cauza *Ivanov* decât de cauzele *Antonov și alții* și *Fedorov și Fedorova*, menționate mai sus, sub aspectul atât al duratei măsurii contestate, cât și al circumstanțelor de fapt.

38. În cererea de față, interdicția de a părăsi orașul București i-a fost impusă reclamantului la data de 19 decembrie 1995 și a durat până la finalul procedurii, la data de 13 martie 2002, deși acuzațiile aduse reclamantului s-au prescris la data de 16 octombrie 2000.

Mai mult chiar, deși din dosar rezultă că reclamantul nu a întâmpinat dificultăți la părăsirea orașului București la data de 22 octombrie 2001 (vezi paragraful 21 de mai sus), el nu a fost în niciun moment informat de către autorități despre revocarea interdicției (vezi și *Ivanov*, menționată mai sus, § 85). De asemenea, Curtea reiterează că în Cauza *Raimondo împotriva Italiei* a constatat o încălcare a art. 2 din Protocolul nr. 4 cu privire la o amânare de 5 luni în formularea motivelor unei decizii prin care instanța internă a revocat o măsură ce viza drepturile reclamantului prevăzute de acest articol, precum și o întârziere de 18 zile în comunicarea deciziei respective reclamantului (vezi *Raimondo*, menționată mai sus, p. 19, § 39).

Astfel, măsura din cauza de față a durat 6 ani și 3 luni, o durată ce poate constitui în sine o încălcare a art. 2 din Protocolul nr. 4.

39. Mai mult chiar, Curtea observă că instanțele interne nu au precizat motivele de luare sau de prelungire a măsurii, deși reclamantul a contestat această măsură în mod repetat (vezi, *mutatis mutandis*, *Labita împotriva Italiei* [MC], nr. 26.772/95, §§ 152—153, CEDO 2000-IV). Curtea consideră că lipsa motivării în deciziile instanțelor interne aduce atingere tot mai mult drepturilor reclamantului, întrucât necesitatea de a impune restricția se va diminua inevitabil odată cu trecerea timpului (vezi *Luordo împotriva Italiei*, nr. 32.190/96, § 96, CEDO 2003-IX, și, *mutatis mutandis*, *Labita*, menționată mai sus, § 159).

40. Pentru toate aceste motive, Curtea constată că nu a fost păstrat un just echilibru între cerințele de interes general și drepturile reclamantului.

Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

41. Conform art. 41 din Convenție:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul

42. Reclamantul solicită următoarele sume pentru daunele materiale și morale:

— 850.000 dolari americani (*USD*) reprezentând creditele pe care a trebuit să le contracteze pentru a-și acoperi cheltuielile zilnice în timpul procedurilor;

— 3.000.000 *USD* reprezentând daunele produse afacerii sale prin obligația de a nu părăsi orașul București;

— 800.000 *USD* pentru compensarea suferințelor fizice și mentale (inclusiv pentru bolile contractate) în timpul detenției pe perioada procedurilor judiciare;

— 4.000.000 *USD* pentru daunele morale suferite din cauza arestului său ilegal și atingerea adusă reputației sale de om de afaceri în România;

— 100.000 *USD* pentru daunele morale suferite din cauza imposibilității de a-și vedea familia din Suedia pe timpul interdicției de a părăsi localitatea; și

— 637.500 *USD* pentru daunele ce i-au fost cauzate, în calitate sa de cetățean străin, prin limitarea libertății sale de circulație.

43. Guvernul contestă aceste pretenții. Acesta consideră că nu există nicio legătură de cauzalitate între reparația echitabilă pretinsă și măsurile luate de stat împotriva reclamantului. În

orice caz, el consideră că reclamantul nu și-a susținut pretențiile și că a cerut sume exorbitante cu titlu de daune morale.

44. Curtea reiterează faptul că a constatat deja încălcarea art. 6 din Convenție cu privire la durata procedurii penale și a art. 2 din Protocolul nr. 4, în măsura în care interdicția de a părăsi localitatea i-a încălcat reclamantului, în mod netemeinic, dreptul la libertatea de circulație. Aceasta nu distinge nicio legătură de cauzalitate între încălcările constatate și daunele materiale pretinse; prin urmare, respinge această cerere. Pe de altă parte, aceasta îi acordă reclamantului suma de 3.000 *EUR* cu titlu de daune morale.

B. Cheltuieli de judecată

45. Reclamantul nu a formulat pretenții cu privire la cheltuielile de judecată angajate în fața instanțelor interne sau în fața Curții. Curtea reamintește că avocatul a primit deja suma de 701 *EUR* pentru asistența juridică.

46. Ținând cont de situația expusă mai sus, Curtea nu acordă reclamantului cheltuielile de judecată.

C. Dobânzi moratorii

47. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție;

3. hotărăște:

a) ca statul pârât să îi plătească reclamantului, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție, suma de 3.000 *EUR* (trei mii euro), plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit, pentru daunele morale, sume ce vor fi convertite în moneda națională a statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății;

b) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, această sumă să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

4. respinge cererea de reparație echitabilă pentru rest.

Întocmită în limba engleză, ulterior comunicată în scris la data de 24 aprilie 2008, în conformitate cu art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

